

Gesprekken onderweg in de veertigdagentijd

Veertig dagen nemen we de tijd om ons voor te bereiden op Pasen. Het getal 40 verwijst onder meer naar de 40 jaren dat het volk Israël onderweg was in de woestijn. De lange tocht naar het land van belofte valt niet altijd mee. Onderweg is er soms een terugverlangen naar hoe het was, omdat er geen vertrouwen meer is in een goede toekomst. Toch zijn er ook onvergetelijke momenten: manna uit de hemel, water uit de rots, de tien woorden als wegwijzers voor het leven. Zo vormen donkere en lichte ervaringen samen de geschiedenis van het volk onderweg.

In gesprek met elkaar willen we ons eigen levensverhaal leggen naast het verhaal van de uittocht. Hoe raken die verhalen elkaar? Hoe zag onze levensweg eruit? Waar komen we vandaan en waar dromen we van? En op welke manier was God aanwezig op de weg die wij gingen? Of was God juist onvindbaar? Vragen die wij elkaar zullen stellen tijdens de groothuisbezoeken overal in de gemeente. Het lied van Marijke de Bruijn is daarvoor een passend opening:

Veertig dagen nog tot Pasen,
tot de winter is gegaan
en het lengen van de dagen
kou en duister gaan verjagen
en het leven op zal staan
Veertig dagen, weken, jaren,
wachten, weten en ervaren
dat iets nieuws, verandering
met vreugd en moeite samenging.

Veertig weken duurt het groeien
van het ongeboren kind
in de warme schoot van moeder
tot het klaar is om te komen,
volheid is en nieuw begin.
Veertig dagen, weken, jaren.....

Veertig jaren van een leven
zijn naar mensenmaat een tijd
om te leren en te delen
wat met moeite werd verkregen,
daardoor worden mensen vrij.
Veertig dagen, weken, jaren.....

Veertig dagen nog tot Pasen,
soms een tocht door de woestijn
om te leren en te vragen
hoe je duister kunt verjagen
om met Pasen klaar te zijn.
Veertig dagen, weken, jaren.....

Wij nodigen u van harte uit om u aan te melden voor één van de groothuisbezoeken in de gemeente. Het blijkt elk jaar weer een prettige manier om elkaar te ontmoeten en inhoudelijk met elkaar in gesprek te gaan. Met vriendelijke groet, Oebele van der Veen en Petra Doorn